

14/05/2018

Com afrontar les visites domiciliàries per a l'adopció a Espanya?

L'antropòloga de la UAB Diana Marre, en col·laboració amb les investigadores Jessica Leinaweaver, de la Universitat de Brown i la investigadora independent Susan Frekko, han publicat un estudi sobre la importància assignada al llar en els processos de valoració d'idoneïtat de les famílies espanyoles per a l'adopció i sobre com es construeixen aquests criteris d'idoneïtat no escrits, els quals, en moltes ocasions no reflecteixen l'ús quotidià de les llars a Espanya.

©Miguel Gaggiotti

En una de les seves últimes obres, el científic francès Michel de Certeau va descriure la llar com "l'indicador més fidel i comunicatiu amb què tots els inquisidors somien". Com de comunicador i fidel és aquesta llar? És possible saber si seré bon pare o mare visitant casa meva? Quines claus proporcionaria la meva habitació, cuina o saló sobre les meves aptituds per convertir-me en un bon pare o mare? Podria la meua llar "mentir" en aquest aspecte?

Durant la major part de la dècada dels anys 2000, Espanya va tenir un dels índexs més alts del món en adopció transnacional. Per això, aquestes qüestions van tenir -i tenen-, un pes al món real de les persones que a Espanya (i al món) desitgen construir o ampliar la seva família a través de l'adopció. Aquest fet es deu a que l'estudi valoratiu que es realitza als qui sol·liciten una adopció per determinar la seva

idoneïtat -o no-, inclou una o més visites a la casa en què viurà el nen o nena i la valoració de la mateixa.

Malgrat la gran ansietat que sol provocar aquest procés, la gran majoria de famílies reben el certificat d'idoneïtat per adoptar a Espanya. No obstant això, algunes denegacions es fonamenten en la inadequació de la llar adequada per rebre un nen o nena. D'aquest fet es deriva l'interès per realitzar una anàlisi sobre la importància de la casa. En un nou estudi publicat al setembre 2017 al *Journal of the Royal Anthropological Institute* 23(3):562-579, la publicació científica més important d'antropologia de Gran Bretanya i d'Irlanda, que es publica des de fa més de 100 anys, les seves autores analitzen una sèrie de resultats inesperats que es deriven d'aquesta exaltació simbòlica de la llar a Espanya, en tant les famílies experimenten un risc de denegació de la seva idoneïtat inextricablement vinculat a la cultura material de la seva llar.

La recerca qualitativa comparativa de les autores ha revelat que certes regles particulars –com “un nen o nena hauria de tenir la seva pròpia habitació, que hauria d'estar en el mateix nivell que la dels seus pares”- són assimilades per les famílies adoptives a través de la comunicació que mantenen entre elles a través de fòrums d'internet i són complertes, almenys mentre dura el seu procés d'idoneïtat, tot i que no estan escrites enlloc.

De manera interessant, aquestes normes no escrites sobre l'ús de la casa no necessàriament reflecteixen l'ús quotidià de les llars en moltes de les àrees urbanes d'Espanya, un país on més de la meitat de les persones adultes joves viuen a casa dels seus pares i/o mares, tot i que sí, probablement, aquestes normes no escrites reflecteixin l'ús quotidià que “normativament” es desitja en una casa.

Les famílies adoptives perceben que les visites a casa seva en els processos de valoració de la idoneïtat, revelen que les “llars” són considerades a Espanya prerequisits econòmics, socials i morals per a les “famílies”. Així, a través del procés d'idoneïtat, la casa i la família s'entrellacen cada vegada més, a mesura que les famílies adoptives cedeixen autoritat moral a les seves llars com a mesura i evidència del seu potencial com a pares i/o mares. No és sorprenent que mentre es mantenen o augmenten els índexs d'execucions hipotecàries o les dificultats d'accés a la propietat o el lloguer de l'habitatge, les taxes de natalitat segueixin sent baixes o molt baixes a Espanya.

Tampoc sorprèn que, en algunes ocasions, driblar el sistema es constitueixi en l'única via per aconseguir la paternitat i/o la maternitat, com Leinaweaver i Marre suggereixen en una [versió reduïda i més provocativa](#) de l'article esmentat, publicat a la primavera 2018 a *Sapiens*, una nova i editorialment independent revista de la Fundació Wenner Gren per a la Recerca Antropològica, dedicada a la disseminació i transferència de resultats de recerca antropològica a un públic ampli.

Jessaca B. Leinaweaver
Brown University

Diana Marre

Universitat Autònoma de Barcelona

Diana.Marre@uab.cat

Susan E. Frekko

Independent Scholar

Referències

[View low-bandwidth version](#)